

“Ik ben
een laat-
bloeier”

Lobbyist en netwerker

Hij heeft van zijn missie zijn beroep gemaakt. Henk Jan van Schothorst staat pal voor zaken als leven, gezin en klassieke vrijheden. De voormalige medewerker van de eurofractie van CU/SGP weet door te dringen in de bestuurskamers van grote internationale organisaties in Brussel en New York. „Die staan minder ver van ons dan velen denken.”

TEKST AD ERMSTRANG BEELD ANTON DOMMERHOLT

★ "Echte hobby's heb ik niet, maar ik mag graag wat doen met de kinderen"

In een lijst aan de muur van de woonkamer hangt een rijtje familiefoto's. Ertussen bevindt zich ook een afbeelding van een prachtig oud pand in het oude centrum van Bodegraven. Hij wijst op het ronde raampje in de nok van het huis. „Dat was mijn kamer. M'n moeder woont er nog steeds.”

De vader van Henk Jan was eerst kaashandelaar. Met zijn ouders ging hij naar de plaatselijke gereformeerde gemeente. Hij kerkt er nog steeds met vreugde en zag het zielental groeien van circa 300 naar ongeveer 1000 nu. „Ten tijde van dominee Bac nam het aantal gemeenteleden flink toe.” Als hij vertelt over 'zijn' basisschool, is het bruggetje richting zijn werk voor hem snel gemaakt. „Het is nog steeds een heel fijne school. Maar jammer genoeg heeft er een fusie plaatsgehad met verschillende andere basisscholen. De totale onderwijsinstelling telt nu 1500 leerlingen. Dat blijft niet zonder gevolgen. Op een ledenvergadering kwamen er in totaal eens, naast het bestuur en de directieleden, drie mensen opdagen. Dat krijg je met instituten die erg groot worden. Die glijpen uit je handen. Die processen zie je ook in Brussel. Zonder al te veel democratische controle gebeurt er van alles en worden democratische bevoegdheden uitgehold...”

THUISONDERWIJS

De inwoner van Bodegraven is een laatbloeier. Na de lagere school volgde de mavo in Gouda. „Ik was nog erg speels en bleef zitten. Naar de leao, zoals me werd voorgesteld, wilde ik niet. Het werd de mavo hier op het dorp en vervolgens weer de Driestar: de havo en daarna de pabo. Diep in mijn hart wist ik toen al dat ik niet mijn hele leven voor de klas zou willen staan. Mijn betrokkenheid bij de politiek was vrij groot. Ik heb in die periode geschiede-

nis gestudeerd, aan de Evangelische Hogeschool in Amersfoort. Een tweedegraadsopleiding.”

In zijn militaire diensttijd tijdens de Golfoorlog was hij onderofficier en daarna gaf Henk Jan een half jaar thuisonderwijs in Guinee, in het gezin van evangelist Commelin. In 1992 begon hij op de Rehobothschool in Capelle aan den IJssel. Dat deed hij tot 2000. „In die periode heb ik mijn eerstegraads geschiedenis afgerond en ben ik 'met genoeg' afgestudeerd aan de universiteit in Leiden, met als onderwerp de geschiedenis van de Europese Unie. Voor dat laatste moest ik een stage doen en zo kwam ik bij Bas Belder, die toen net voor de SGP/CU-fractie zijn intrede in het Europeparlement had gedaan. Al na korte tijd vroeg hij of ik geen zin had om als medewerker te blijven.”

RUZIEACHTIG

Voor Belder werkte Van Schothorst afwisselend op het kantoor van de eurofractie van SGP/CU in Rotterdam en in Brussel. „Soms twee, een enkele maal ook drie tot vier dagen achter elkaar. Af en toe ook in Straatsburg, waar in principe één keer per maand wordt vergaderd. Het leverde hem veel externe contacten op. Belder had zitting in de buitenlandcommissie, was rapporteur voor EU-China-relaties, had zitting in de Israëldeliegatie en was vicevoorzitter van de groep die zich bezighield met de contacten tussen het Europees Parlement en het Amerikaanse Congres. „Als stafmedewerker ondersteunde ik hem op die plekken.” Aan de andere zijde van de oceaan en in Brussel kwam Van Schothorst in contact met Todd Huizinga, een christelijke Amerikaanse diplomaat met Nederlandse wortels. „Het was de tijd van de Irakinterventie en er was in een zeker opzicht sprake van een ruzieachtige sfeer tussen beide conti-

★ "Je moet niet wachten tot de brievenbus kleppert. Dan is het te laat"

nenten. Omdat in de Verenigde Staten een grote groep voor ons onbekende christenen woont, hebben we ons afgevraagd hoe we de bijbelgetrouwe groepen hier en daar met elkaar zouden kunnen verbinden. In 2005 richtten we een werkgroep op, maar door tijdgebrek gebeurde er niet zo veel."

GESCHROKKEN

In 2007 keek hij uit naar iets anders. „We hadden ondertussen drie kinderen. Op een gegeven moment kwam ik na een afwezigheid van twee weken thuis en schrok onze jongste zichtbaar toen hij me zag. Het ventje vroeg zich af wie ik was. Dat zette me aan het denken. Ik kan me dan wel inzetten voor het gezin, maar als je eigen kind je nauwelijks herkent, wat dan?” Van Schothorst stapte over van het Europees Parlement naar het Nederlands Instituut voor Meerpartijen Democratie (NIMD). „Daarin werken Nederlandse politieke partijen samen om in fragiele democratieën politieke partijen te ondersteunen. Ik hield me bezig met de democratische processen in Kenia en Tanzania. Je moest soms naar die landen, maar was meestal in Den Haag.” Hij herinnert zich levendig hoe er eens een vergadering was in Nairobi. „Op de zesde etage van een groot gebouw. Toen gaf een van de gastheren aan dat het noodzakelijk was de vergadering met gebed te beginnen. De aanwezige leden van onder meer D66 en GroenLinks wisten niet goed raad met de situatie. Men was op de hoogte van mijn achtergrond en vroeg mij toen dit op me te nemen. We denken in Europa dat wij in alles de toon zetten, maar misschien vormt ons werelddeel op religieus gebied wel de uitzondering.”

In 2011 kwam er een einde aan zijn carrière bij het NIMD, toen de politiek besloot partijcoördinatoren te vervangen door (semi)ambtenaren. „Ik zat er

namens de SGP, dus moest ook het veld ruimen. Ik ben overigens nog steeds lid van de raad van advies.” De inwoner van Bodegraven begon met Transatlantic Christian Council (TCC). TCC richt zich op het ontwikkelen van een trans-Atlantisch netwerk van christenen. Geprobeerd wordt het beleid van de grote internationale organisaties en instituties te toetsen aan de bijbelse normen en waarden en dat zoveel mogelijk te beïnvloeden. Van Schothorst, die zichzelf omschrijft als „lobbyist én netwerker”, kan uren vertellen over TCC. Dat beschikt dankzij samenwerking met Todd Huizinga ook over een adres in de VS. „Het eigenlijke werk gebeurt vaak achter de schermen.” Als voorbeeld noemt hij een ontwerp-resolutie in de VN/Mensenrechtenraad uit maart 2015. „Die riep staten op tot ‘het verplichten van alomvattend op feiten gebaseerd onderwijs over menselijke seksualiteit’ en benadrukte ‘dat staten de primaire verantwoordelijkheid hebben’ voor

de rechten van het kind. Deze poging om de eerste verantwoordelijkheid van het kind van de ouders naar de staat over te hevelen, was heel gevaarlijk. Door onder meer onze inspanningen is de tekst afgezwakt richting ons voorstel en veranderd in ‘raadt staten aan het geven van seksuele voorlichting op scholen in overweging te nemen’ en ‘erkent dat staten ook een verantwoordelijkheid hebben...”

PIRAMIDE

Van Schothorst was geruime tijd (2,5 jaar) actief om voor TCC de zogenaamde ANBI-status te verwerven. Die biedt aan gevers de mogelijkheid om hun schenking van de belasting af te trekken. „Het was een lange weg om gelijk te krijgen, ook in hoger beroep en na hoger beroep door de belastingdienst. Maar de kern van de bezwaren van de belastingdienst was het christelijke karakter van onze organisatie. Maar als dat een reden zou zijn om de ANBI-status te onthouden, kan dat op termijn ook gevolgen hebben voor tal

EEN ONVERMOEIBARE GLOBETROTTER

Bas Belder, lid Europees Parlement voor CU/SGP-fractie, bewaart aan oud-fractiemedewerker Henk Jan van Schothorst bijzonder goede herinneringen. „Ehervende, informatieve werkbezoeken aan de VS, China en Taiwan bijvoorbeeld. Eveneens staat mij nog helder zijn afstuderen aan de Leidse universiteit voor de geest. Met verve verdedigde hij zijn doctoraalscriptie tegenover gereputeerde hoogleraren geschiedenis. Binnen en buiten Europa bleek Henk Jan een echte netwerker. Joviaal in de omgang, ging hij vasthoudend op zijn doel af. Ook in de

zeer late uren.

Tot op vandaag zijn er collega's in Brussel op wie Henk Jan een onuitwisbare indruk heeft gemaakt! Zijn naam noemen, leidt tot een spontane glimlach. Binnen SGP-gelederen geldt Henk Jan absoluut als een globetrotter. Ik vraag me af hoeveel vlieguren hij er inmiddels op heeft zitten. Kortom, een onvermoeibare reiziger. Bij Henk Jan past volledig een internationale oriëntatie. Zijn huidige werkzaamheden, binnen Europa en bovenal trans-Atlantisch, geven dat perfect weer. Graag wens ik hem dan ook Gods zegen toe op deze weg.”

★ "Ik heb in Kenia nog nooit een olifant gezien"

van andere christelijke organisaties." Henk Jan weet inmiddels goed de weg in de enorme gebouwen in Brussel, New York, Washington en tal van andere plaatsen. Met accreditaties en de verdediging daarvan is hij soms wel een jaar bezig. „Ik vergelijk dit altijd met een piramide. Bovenaan, in het prille begin, vallen de belangrijkste beslissingen. Je moet niet wachten tot de brievenbus kleppert. Dan is het te laat. En het valt me op dat linkse activisten altijd vooraan staan. Hun ideeën zijn niet beter, hun strategie is dat wel.”

ZONDER SALARIS

TCC leeft volledig van giften. De TCC-voorman probeert de bijkomende kosten laag te houden. En is altijd bezig met het in elkaar draaien van een efficiënte agenda. „Ik heb in Kenia nog nooit een olifant gezien. Daarvoor moet ik hier naar de dierentuin. Ik kom meestal met een nachtvlucht en vertrek 's avonds laat. In principe probeer ik de weekenden thuis te zijn. Onderweg slaap ik meestal bij mensen thuis. In New York in een onderkomen van YMCA en in Ierland sliep ik op een slaapzaal met 21 anderen.”

In de praktijk werkt hij zelf zonder salaris. „Mijn vrouw is vier dagen gaan werken om voor ons inkomen te zorgen. Ze heeft het in haar baan uitstekend naar haar zin, dus dat is geen probleem en mooi om te zien, zeker nu ook onze jongste naar school gaat. De giften die we voor TCC ontvangen, zijn tot op heden opgegaan aan kosten voor de doelstelling. Aan accountancy, reiskosten en dergelijke. Ook de ANBI-zaak was een forse slokop. Ik hoop dat er op termijn meer geld komt. Dat is nodig voor de continuïteit.”

Hij beseft dat 'zijn' achterban, in Nederland veelal SGP- en CU-stemmers, vaak niet zoveel hebben met de EU en de VN en vaak ook niet veel snappen

van zijn inspanningen. „De grote internationale organisaties staan ver af van de mensen. Aan de andere kant zijn ze dichtbij, want met de regelgeving die daar tot stand komt, krijgen en hebben we allemaal te maken. Daarom is het beter om in actie te komen. We moeten niet alleen bidden voor de overheid.”

Hij laat zich inspireren door zijn eigen gezin, zijn vrouw en zes kinderen.

„Dan kijk ik naar de foto aan de muur en weet: daar doe ik het voor.”

Buiten Nederland werkt hij nu samen met tal van christenen. „Het zijn mensen van orthodoxen, rooms-katholieken en protestantsen huize. We vinden elkaar in de apostolische geloofsbelijdenis.”

Voor TCC werkt hij aan een supportersnetwerk en een club van ondersteunende deskundigen. Op 8 juni wordt in het Haagse Nieuwspoor een TCC-netwerkvond gehouden.

VISSEN

Hoewel hij probeert zijn agenda nauwgezet te bewaken, puilen zijn werkweken uit. De nacht voorafgaande aan het gesprek was hij tot over twee uur 's nachts in contact met gelijkgestemden in New York. „Dat heb je met verschillende tijdzones. Soms moet je gewoon stoppen, ook al is het niet af. Echte hobby's heb ik niet, maar ik mag graag wat doen met de kinderen. Zoals vissen met de jongens. Erg mooi, hoewel ik bijna nooit iets vang.”

De TCC-directeur omschrijft zichzelf als een „optimistisch mens. We weten waar de wereldgeschiedenis naartoe gaat, maar moeten tegelijkertijd onze verantwoordelijkheid nemen én onze talenten gebruiken. Geloven is voor mij je voeten in de Rode Zee zetten en vertrouwend hopen en verwachten dat de Heere wegen wijst en opent.”

www.tccouncil.org